

til Tiendommenes Størrelse. Og, naar Naturalydelseerne reduceres saa stærkt som af Udvalget foreslaaet, saa skjønnes det derhos i alt Fald i det Hele ikke at være værd at røre ved de gamle Kjørselekslister, som der aldrig er blevet klaget over, og at paahyde noget Nyt, hvorom det ikke vides, om det vil tilfredsstille saa godt som det Gamle, ved hvilket man jo væsentlig gaar efter Hartkorn.

Jeg tror ikke, at der ved de nærmest følgende Paragrafer er nogen særlig Bemærkning for mig at gjøre. — Dog skal jeg med Hensyn til den Ret, der er givet Kommunerne i § 26, tillade mig med et Par Ord at henlede Opmærksomheden paa de Bemærkninger, hvormed Udvalgets Sleetal har ledsaget denne Paragraf i Betænkningen. Der er ikke stillet noget Ændringsforslag til den, men man har ikke været blind for, at det i Grunden er en farlig Myndighed at give Sogneraadene, den deri omhandlede Ret til ved Udpantning at inddrive Betalingen for saadanne Kjørser, der ere præsterede for uformuende Folf. Dette er en Ret, som, hvis den ikke bruges med Skjønksomhed og Humanitet, meget let kan bringe Folf ind under Fattigvæsenet, og det er en Ret, som især er farlig, naar der f. Ex. i et Sogn er Personer, der ere hjemmehørende i et andet Sogn, og som staa lige paa Grændsen til at gaa over til Fattigforsørgelse. Det kunde i saa Fald vel tænkes, at en saadan Bestemmelse kunde medføre mindre heldige Følger. I Tillid til, at vore Sogneraad efterhaanden ville komme til den Erkjendelse, at man ikke paa den Maade skal se at slippe af med sine Fattige, har man imidlertid ikke stillet noget Ændringsforslag til Paragrafen.

Til § 40 har Udvalget stillet et Ændringsforslag under Nr. 50, hvorved man har ønsket udtrykkelig at udtale, at de sædvanlige aarlige Leirovelser ikke skulle henregnes til Krigsberedskab eller overordentlige Troppesamlinger. Det 3die Stykke i den nævnte Paragraf forudsætter jo nemlig særlige Foranstaltninger for saadanne Tilfælde.

I Lovforslagets § 41 er der givet Politiet en Ret til, naar Forbrydere eller Betlere anholdes paa Landet, da at forlange, at den

Sognekommuue, hvori Anholdelsen har fundet Sted, skal afgive Befordring til deres Transport. Det erode Thing vil let se, at Bestemmelsen i denne Form, naar man tænker sig, hvorledes det i Virkeligheden gaar til, forudsætter en upraktisk Fremgangsmaade. Naar en Person anholdes af en Politibetjent, skal denne nemlig derefter først have at vide, hvem der har Kjørselekslisterne; derpaa skal han gaa til ham for at faae en Tilsigelse til En om at kjøre, og saa maa han, maasse endda gaa en halv Mil til til den anden Mand, der efter Tur skal kjøre, hvis den Første ikke kan. I Stedet for at slige Forretninger bør gaa rask og uden Besvær, er der altsaa her, kort sagt, valgt en Fremgangsmaade, som Politiet ikke kan være tjent med. Der er derfor af Udvalget under Nr. 51 foreslaaet indsat i Paragrafen, at saafremt Befordring ikke kan leies, kan en saadan rekvireres hos en af de nærmest boende Kjørselekspligtige. Det er udtrykkelig fremhævet: „saafremt den ikke kan leies“, fordi det oftere kan ligge i Betjentens Interesse at leie, og fordi der, naar noget Saadant ikke stod her, maasse let kunde komme Sindsigelse, naar han havde leiet, og kunde blive anket over, at han ikke havde rekvireret Befordring paa den Maade, som Lovgivningen bestemmer.

I § 42, 1ste Punktum, staar der, at den Bestemmelse i § 33 af Loven om Brandpolitiet af 2den Marts 1861, hvorefter Enhver, som i Brandpolitikets Tjeneste yder en Kjørelse eller Rideægt, faar samme godtgjort i Omgangen af Sogneægter, skal bortfalde, og denne Bestemmelse er i Motiverne begrundet ved, at det som en Konsekvens af Lovforslaget vil være nødvendigt at foretage en saadan Forandring, da der ikke synes at være mere Grund til at give Betaling for saadanne Kjørser end for den øvrige Assistance, som det paahviler Landboerne at yde i Sldebrandstilfælde. Denne sidste Sætnings Rigtighed kan Udvalget dog ikke erkjende, og Udvalget foreslaar derfor under Nr. 52 ikke at foretage nogen Forandring i § 33 af Loven af 2den Marts 1861, men at lade den omtalte Bestemmelse deri blive staaende, som den nu staar. Følge den nævnte Lovs § 33 ere Beboerne pligtige til at møde med Heste og Bogne osv.